

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617204093
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2617204093.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobkyne: Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, XXX XX O., zastúpená spoločnosťou PROSMAN A PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.088,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 9Csp 79/2017-93, zo dňa 5. februára 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyňa má **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni 1.088,53 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z istiny od 11.04.2017 do zaplatenia. Žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania.

2. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil zistením, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 26.09.2013 platne uzavretá spotrebiteľská úverová zmluva, na základe ktorej mal byť žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.500 eur. V dôsledku započítania odplaty za poskytnutie služby možnosti odkladu troch splátok na sumu schváleného úveru jej bola vyplatená len suma vo výške 1.284,25 eura, čo žalovaný nespochybnil. Súd prvej inštancie konštatoval neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru (kde neoprávnenosť takéhoto postupu konštatoval Súdny dvor vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY a.s.), čo bude nutne viesť k podhodnoteniu ročnej percentuálnej miery nákladov (v ďalšom texte „RPMN“), ktorej výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Uvedená odplata mala byť zarátaná do celkových nákladov, nakoľko povinnosť na jej úhradu vznikla žalobkyni bez ohľadu na to, či službu za túto odplatu ponúknutú využila alebo nie. Je preto zrejmé, že v zmluve prišlo k uvedeniu nesprávnej výšky RPMN v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa, v dôsledku čoho je treba predmetný úver považovať za úver bez úroku a bez poplatkov. Z tohto dôvodu má žalobkyňa nárok na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré žalovanému zaplatila nad rámec poskytnutej istiny. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovo sumu 2.372,78 eura, pričom zo strany žalovaného jej bola poskytnutá suma 1.284,25 eura. Žalobkyňa bola povinná vrátiť len sumu reálne poskytnutú. Suma 1.088,53 eura (2.372,78 eura - 1.284,25 eura) je plnením nad rámec poskytnutej istiny, zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného a nárok žalobkyne na jeho vydanie. Súd prvej inštancie k námietke premlčania vznesenej žalovaným konštatoval jej nedôvodnosť, nakoľko v danom prípade prišlo k úhrade sumy 1.569,08 eura dňa 21.08.2014, žaloba

bola na súde podaná dňa 22.05.2017, teda k uplynutiu objektívnej premlčacej doby neprišlo a pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, táto začala plynúť najskôr v marci 2017, kedy pôvodný právny zástupca žalobkyne vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia a kedy sa teda žalobkyňa po porade s právnikom preukázateľne dozvedela o tom, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil prijatím plnenia bez právneho dôvodu. Skutočnosť, že by žalobkyňa takúto vedomosť nadobudla skôr, žalovaný nepreukázal. V danom prípade teda neuplynula ani subjektívna premlčacia doba. Vzhľadom k uvedeným zisteniam súd prvej inštancie z hľadiska hospodárnosti konania nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa k ostatným námietkam strán, nakoľko právny záver súdu v danej veci je jednoznačný. Súd prvej inštancie priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 11.04.2017 do zaplatenia, keď predžalobná výzva bola spísaná dňa 24.03.2017 a úrok z omeškania bol uplatnený v súlade so zákonom. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ustanovení § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. d), § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ustanoveniami § 489, § 52 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

3. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C.s.p.“), pretože žalobkyňa bola vo veci plne úspešná, priznal jej náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v celom rozsahu v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne. Svoje odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d), h) a f) C.s.p. tým, že skutkové závery prijaté súdom prvej inštancie a tiež nadväzujúce právne posúdenie sú nesprávne a nezákonné. Žalovaný napadol postup súdu prvej inštancie, ktorý nesprávne a úplne protichodne použil závery z rozhodnutia C-377/14 vo veci H.. Použitie rozhodnutia z inej veci je možné, avšak právna úprava a aj súdna prax vyžadujú pre takýto postup dodržanie určitých požiadaviek a pravidiel. Žalovaný poukázal na článok 2 ods. 2 C.s.p. s tým, že použitie rozhodovacej praxi najvyšších súdnych autorít má kazuistický charakter, čo vyžaduje dôsledné oboznámenie sa nielen s takzvanou právnou vetou, ale aj so skutkovými okolnosťami prípadu, jeho špecifikami. V súvislosti s rozhodnutím vo veci H. nie je záver súdu prvej inštancie korektný, vychádza z čiastkového, nie však úplného prevzatia pasáží uvedeného rozhodnutia. Zmluva uzavretá medzi sporovými stranami neobsahuje také ustanovenia ako zmluva, ktorou bol poskytnutý úver manželom H. vo veci C-377/14. Súd prvej inštancie bez bližšieho zdôvodnenia uvádza, že ide o neoprávnené zahrnutie sumy (zrejme má súd na mysli odplatu za službu podľa článku 8) do sumy úveru. Takýto záver súdu však nemá oporu v žiadnom dôkaze, pretože z ustanovenia bodu 8.4 vyplýva, že suma odplaty za služby sa započítava so sumou úveru (a nie, že sa zahrňuje do sumy úveru). Súd v rozsudku ani neuvádza, na základe čoho sa domnieva, že uvedený náklad patrí do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, hoci tento pojem definuje zákon č. 129/2010 Z. z. a zároveň aj určuje čo je a čo nie je súčasťou týchto nákladov. Postup súdu, ktorý považuje sumu platby podľa dohody o poskytnutí služby za súčasť celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom odporuje zákonu a ako taký je nepreskúmateľným. V uvedenej sume totiž nemôže byť zahrnutý náklad na platbu za službu, ktorá nebola podmienkou pre vznik úverovej zmluvy, čiže podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o súčasť celkových nákladov a preto nejde ani o súčasť celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoR/5/2016, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že nebol dôvod na zahrnutie odplaty za dohodnutú službu do ročnej priemernej miery nákladov úveru. Žalovaný na základe vyššie uvedených dôvodov tvrdí, že súd prvej inštancie dospel k nedôvodným záverom o nesprávnej hodnote RPMN. Rozhodnutie vo veci samej tak odporuje zákonu. Žalovaný si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu.

5. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Mala za to, že súd prvej inštancie vo veci zistil úplne skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. K otázke hodnoty RPMN uviedla, že v zmluve bol úrok uvedený vo výške 70,01% a hodnota RPMN vo výške 69,03 %. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/672/2014, ktorý vo svojom odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „v hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Je zřejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia.“ Vzhľadom na

skutočnosť, že hodnota RPMN uvedená v predmetnej úverovej zmluve je nižšia ako úroková sadzba, je preukázané, že žalovaný v zmluve nesprávne uviedol výšku RPMN, v dôsledku čoho v zmluve absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 C.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, je preto potrebné ho potvrdiť, i keď čiastočne z iných dôvodov.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo zaplatenie istiny v sume 1.088,53 eura s príslušenstvom z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, pretože úver poskytnutý žalovaným žalobkyni je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe vyhovené z dôvodu, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500032358 zo dňa 26.09.2013 vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN.

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu správne ustálil, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, riadiaca sa ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, keď zistil, že medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 26.09.2013 uzavretá úverová zmluva. V zmluve je ako poskytnutá čiastka úveru uvedená suma 1.500 eur, pričom reálne bolo žalobkyni vyplatených 1.284,25 eura.

12. Podľa § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (g) a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (j).

14. S poukazom na citované zákonné ustanovenia odvolací súd konštatuje, že žalobcom predložená úverová zmluva neobsahovala správne uvedenú celkovú výšku spotrebiteľského úveru, pretože celková výška úveru označuje sumu, ktorá je daná k dispozícii spotrebiteľovi, ktorú skutočne veriteľ poskytne dlžníkovi. V danom prípade neboli žalobkyni - spotrebiteľke ako dlžníčke poskytnuté finančné prostriedky v sume 1.500 eur, napriek tomu, že v uzatvorenej sume je ako poskytnutá čiastka úveru uvedená suma 1.500 eur. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni ako dlžníčke sumu 1.284, 25 eura. Už táto skutočnosť postačuje na skonštatovanie, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že plnenie žalobkyne poskytnuté žalovanému v rozsahu vyššom ako bola suma 1.284, 25 eura bolo potrebné

považovať za majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, na vydanie ktorého vznikol žalobkyni právny nárok tak, ako si ho táto uplatnila v žalobe.

15. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, RPMN za úver je 69,03 %. Z výpočtu RPMN k predmetnej úverovej zmluve predloženého žalovaným je zrejmé, že jedným zo vstupných údajov je výška spotrebiteľského úveru 1.500 eur. V skutočnosti bol však poskytnutý úver vo výške 1.284, 25 eura, z čoho vyplýva, že RPMN nemohla byť vypočítaná správne. Navyiac z uvedených údajov je tiež zrejmé, že v úverovej zmluve je hodnota uvedenej RPMN nižšia, než hodnota ročnej úrokovej sadzby úveru. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <. (§ 2 písm. i zákona o spotrebiteľských úveroch). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok (§ 2 písm. g zákona o spotrebiteľských úveroch). Z logiky veci potom nepochybne vyplýva, že RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba. S poukazom na uvedené skutočnosti je zrejماً správnosť záverov súdu prvej inštancie, že sadzba RPMN v predmetnej úverovej zmluve bola uvedená nesprávne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Odvolací súd sa týmto stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a dáva za pravdu žalobkyni. Súd prvej inštancie správne aplikoval aj ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd sa stotožňuje s vyhodnotením úveru ako bezúročného a bez poplatkov a konštatuje, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď uložil žalovanému povinnosť zaplatiť rozdiel medzi splatenou sumou a skutočne poskytnutými úverovými prostriedkami.

16. Z dôvodu, že odvolacie dôvody žalovaného neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnúť z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 C.s.p.), napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., nakoľko v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa.

18. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).